

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ตั้งเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ทุกหลุดพ้นจากประเทศด้อยพัฒนาภายในปี พ.ศ. 2565 และเพื่อก้าวไปสู่ระดับสากล และกลายเป็นประเทศอุตสาหกรรม (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2551, หน้า 11) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติมนุษย์ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการบรรลุเป้าหมาย ดังนั้นรัฐบาลจึงให้ความสำคัญต่อการศึกษาในการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและทัศนคติเกี่ยวกับการศึกษาในด้าน คุณสมบัตินักศึกษา ปริญญาศึกษา พลศึกษา ศิลปศึกษา และแรงงานศึกษา เพื่อตอบสนองนโยบายกระทรวงศึกษาธิการและกีฬาได้มีการจัดสร้างแผนการปฏิบัติงานแห่งชาติการศึกษาเพื่อทุกคนซึ่งเน้นหนักให้นักเรียนทุกคนได้เข้ารับการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นมาตรฐานการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจะต้องมีคุณภาพทั้งในด้านต่างๆ เช่น ห้องการศึกษาธิการและกีฬาเมืองแผนกศึกษาธิการ และกีฬาแขวง/นครหลวงและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาให้มีคุณภาพโดยได้รับทุนสนับสนุนจากทุนยูนิเซฟ (Unicef) ในโครงการโรงเรียนเด็ก ซึ่งมีองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน ด้านการคุ้มครองบริหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้มีการนำไปเผยแพร่ให้ผู้บริหารโรงเรียนและอาจารย์สอนในสถาบันสร้างครู และโรงเรียนประถมศึกษาของสถาบันสร้างครู ได้มีการพัฒนาคู่มือแนะนำในการจัดตั้งปฏิบัติและนำไปใช้ในปี พ.ศ. 2553 พร้อมทั้งนี้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนทุกคนให้ได้เรียนรู้เต็มขีดความสามารถของตนเอง เพื่อให้มีทักษะในการดำรงชีวิตที่สอดคล้องต่อความต้องการของสังคม มีสุขภาพแข็งแรง มีความรับผิดชอบต่อการเรียน และมีคุณสมบัตินักศึกษา ผู้ใหญ่รักใคร่ เอ็นดู รักเพื่อนพ้อง รักชาติ รักบ้านเกิดของตนเอง ปกป้องรักษา ศิลปวัฒนธรรม อันดีงามของชาติ รู้คุณค่าของการออกแรงงาน ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของ

โรงเรียนและกฎหมายบ้านเมืองอย่างเคร่งครัด โรงเรียนได้มีข้อกำหนดสำหรับนักเรียนในเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณสมบัติที่ดี ดังนี้ 1) ให้เคารพนับถือผู้อาวุโส รักเพื่อน และทุกคนในครอบครัว 2) รู้จักทักทาย รู้จักขบใจ 3) รู้สึกร่างกายความรับผิดชอบและมีความซื่อสัตย์ 4) มีความรักชาติและประเทศ 5) รู้จักหวงแหนทรัพยากรของชาติ ดังนั้นการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จึงเป็นของทุกคนโดยทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ประชาชน ผู้ปกครอง ภาครัฐ สมาคมผู้ปกครองและภาคเอกชน เป็นต้น ในการปฏิรูปการศึกษารัฐธรรมนูญแห่งชาติ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเกี่ยวกับการเอากฎหมายว่าด้วยการศึกษา กส. 2550 เลขที่ 04/สพช. ว่าด้วยพลเมืองของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวทุกคนจะต้องได้รับการศึกษาอายุตั้งแต่ 6-10 ปี โดยให้โรงเรียนทั้งภาครัฐ และเอกชนจัดการศึกษาภาคบังคับ ให้ทุกหน่วยงานของภาครัฐ และสังคมเป็นตัวแทนในการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เข้ารับการศึกษาระดับภาคบังคับของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวอย่างทั่วถึง (กระทรวงศึกษาธิการและกีฬา, 2555, หน้า 8)

ปัจจุบันปัญหานักเรียนขาดความมีวินัยเป็นปัญหาที่นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นซึ่งอาจเป็นผลมาจากความแปรปรวนทางอารมณ์ ปัญหาการปรับตัว เนื่องจากพัฒนาการทางร่างกายและสื่อต่างๆ ที่เข้ามาสู่นักเรียน ทำให้นักเรียนปฏิบัติตามแบบอย่างที่ได้พบเห็นจากสื่อ เทคโนโลยี ทำให้เยาวชนขาดความมีวินัย ดังนั้นยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการเรียนการสอนจึงมุ่งเน้นให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนรู้คุณธรรมด้วยการเริ่มต้นที่ตนเองเป็นความสามารถอันเกิดจากตัวบุคคลในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนให้เป็นไปตามที่มุ่งหวัง ซึ่งจะต้องเป็นไปตามกฎระเบียบของสังคมและเกิดจากความรู้สึกมองเห็นคุณค่าในการปฏิบัติ มิได้เกิดจากข้อบังคับภายนอกเท่านั้น แม้จะมีอุปสรรคที่ยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ดังนั้นแนวทางของการพัฒนามนุษย์คือการพัฒนาจริยธรรมให้ฝังลึกจนเป็นค่านิยมอยู่ในลักษณะนิสัยและจิตใจของบุคคล เพื่อให้เป็นพื้นฐานหรือภูมิคุ้มกันให้บุคคลละอายต่อการกระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องและสิ่งชั่วร้าย ทั้งปวงและหันมาประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องตั้งตามมาตรฐานที่สังคมยอมรับ (อัญชิสรา สุริย์แสง, 2553, หน้า 1)

โรงเรียนประถมท่าแฮ่ เมืองโกลสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีเนื้อที่ทั้งหมด 9,189 ตารางกิโลเมตร ได้เปิดการเรียนการสอนเมื่อปี พ.ศ. 2467 ที่บ้านท่าแฮ่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 5 มีอาคารเรียนทั้งหมด

4 หลัง ห้องเรียน จำนวน 14 ห้องจำแนกเป็น ห้องเรียน 7 ห้อง ห้องพักครู 2 ห้อง ห้องสมุด 1 ห้อง และห้องว่างที่ใช้ในการสอบ 4 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 178 คน ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน และครูผู้สอน 7 คน หมู่บ้านให้บริการมี 2 บ้าน ได้แก่ บ้านท่าแฮะ และบ้านไชยะมุงคุณ ผู้ปกครองส่วนมีอาชีพ เช่น พ่อค้า ราชการ และรับจ้างทั่วไป

ในปัจจุบันนักเรียนโรงเรียนประถมท่าแฮะ มีปัญหาด้านความมีระเบียบวินัย เช่น ด้านการแต่งกายนักเรียน ได้แก่ นักเรียนเอาเสื้อออกนอกกางเกง ผอมยาว และไม่ใส่รองเท้า ด้านการทำความเคารพนักเรียน ได้แก่ นักเรียนไม่กล้าแสดงออกเวลาแขกมาเยี่ยมโรงเรียน ขาดคนนำพาปฏิบัติ และปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน ได้แก่ นักเรียนพูดจาไม่สุภาพ ขาดความรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ อ่อนโยน ด้านการรักษาความสะอาด ด้านความสามัคคี ตลอดจนความมีน้ำใจของนักเรียน ยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ (โรงเรียนประถมท่าแฮะ, 2558, หน้า 12) ครูส่วนใหญ่ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงร่วมกันปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้นในส่วนของผู้วิจัยในฐานะที่เป็นหน่วยงานตรวจตราและประเมินผล ห้องการศึกษาธิการและกีฬา เมืองโกสอน พมวิทาน ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ตรวจตราโรงเรียนประถมท่าแฮะ โดยตรงได้เห็นปัญหาดังกล่าวนี้อ จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะพัฒนาเรื่องการสร้างเสริมวินัยนักเรียน โรงเรียนประถมท่าแฮะ เมืองโกสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในด้านการแต่งกาย ด้านการทำความเคารพ ด้านคุณธรรมจริยธรรมและเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาวินัยนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ปัญหาของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรม โรงเรียนประถมท่าแฮะ เมืองโกสอน พมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยกำหนดปัญหาการวิจัย ดังนี้

1. สภาพ และปัญหาเกี่ยวกับวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนประถมท่าแฮะ เมืองโกสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นอย่างไร

2. แนวทางการสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โรงเรียน ประถมท่าแร่ เมืองโกสอน พมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว มีอะไรบ้าง

3. ผลการสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนประถม ท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรม โรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาเกี่ยวกับวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

2. เพื่อหาแนวทางการสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

3. เพื่อติดตามผลการสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรม โรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ผู้วิจัยกำหนดความสำคัญของการวิจัย ดังนี้

1. ได้ทราบสภาพ และปัญหาเกี่ยวกับวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

2. ได้แนวทางการสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โรงเรียน ประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว

3. เป็นข้อมูลสารสนเทศในทางการสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรม นักเรียน โรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย

กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 9 คน

1.1.1 ผู้วิจัย คือ นางบัวเลี่ยน เกตโสพาพอน ตำแหน่งหัวหน้า หน่วยงานตรวจตราและประเมินผล ห้องการศึกษาธิการและกีฬา เมืองโกสอนพมวิหาร เป็นผู้ทำหน้าที่ตรวจตราโรงเรียนประถมท่าแร่

1.1.2 ผู้ร่วมวิจัย จำนวน 8 คน ประกอบด้วย

1.1.2.1 หัวหน้าฝ่ายคุ้มครองนักเรียน 1 คน

1.1.2.2 ครูสอนโรงเรียนประถมท่าแร่ จำนวน 7 คน

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 31 คน ได้แก่

1.2.1 ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน

1.2.2 ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียน ป.1 – ป.5 ชั้นละ 5 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 25 คน

1.2.3 คณะพัฒนาการศึกษาชั้นบ้าน จำนวน 5 คน

1.3 กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนา

1.3.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 9 คน

1.3.2 นักเรียนโรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำนวน 178 คน

1.4 วิทยากร คือ นางวิไลวรรณ วงเวดล้อม ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ เมืองโกสอนพมวิหาน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาการพัฒนาวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน โรงเรียนประถมท่าเสา เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.1.1 วินัย

2.1.1.1 ด้านการแต่งกาย

2.1.1.2 ด้านการทำความเคารพ

2.1.2 คุณธรรมจริยธรรม

2.1.2.1 ด้านความมีระเบียบ

2.1.2.2 ด้านความสุภาพอ่อนโยน

2.1.2.3 ด้านความสะอาด

2.1.2.4 ด้านความสามัคคี

2.1.2.5 ด้านความมีน้ำใจ

2.2 แนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาวินัยนักเรียน 4 ด้าน คือ

2.2.1 การศึกษาครูงานโรงเรียนที่เป็นต้นแบบการพัฒนาวินัยโรงเรียน

2.2.2 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครู

2.2.3 การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนความรู้ความเข้าใจ และปฏิบัติตนให้ถูกต้องเกี่ยวกับการแต่งกาย การทำความเคารพ และปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ประกอบด้วย

2.2.3.1 กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน

2.2.3.2 กิจกรรมการอบรมนักเรียนหน้าเสาธง

2.2.3.3 กิจกรรมโฮมรูม

2.2.3.4 กิจกรรมการตรวจสอบคุณธรรมจริยธรรม

2.2.4 การนิเทศภายใน

3. ขอบเขตด้านระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมโดยประยุกต์การวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis and Mc Taggart (1998, อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์, 2551, หน้า 301-303) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

3.1 การวางแผน (Planning)

3.2 การปฏิบัติการ (Action)

3.3 การสังเกตการณ์ (Observation)

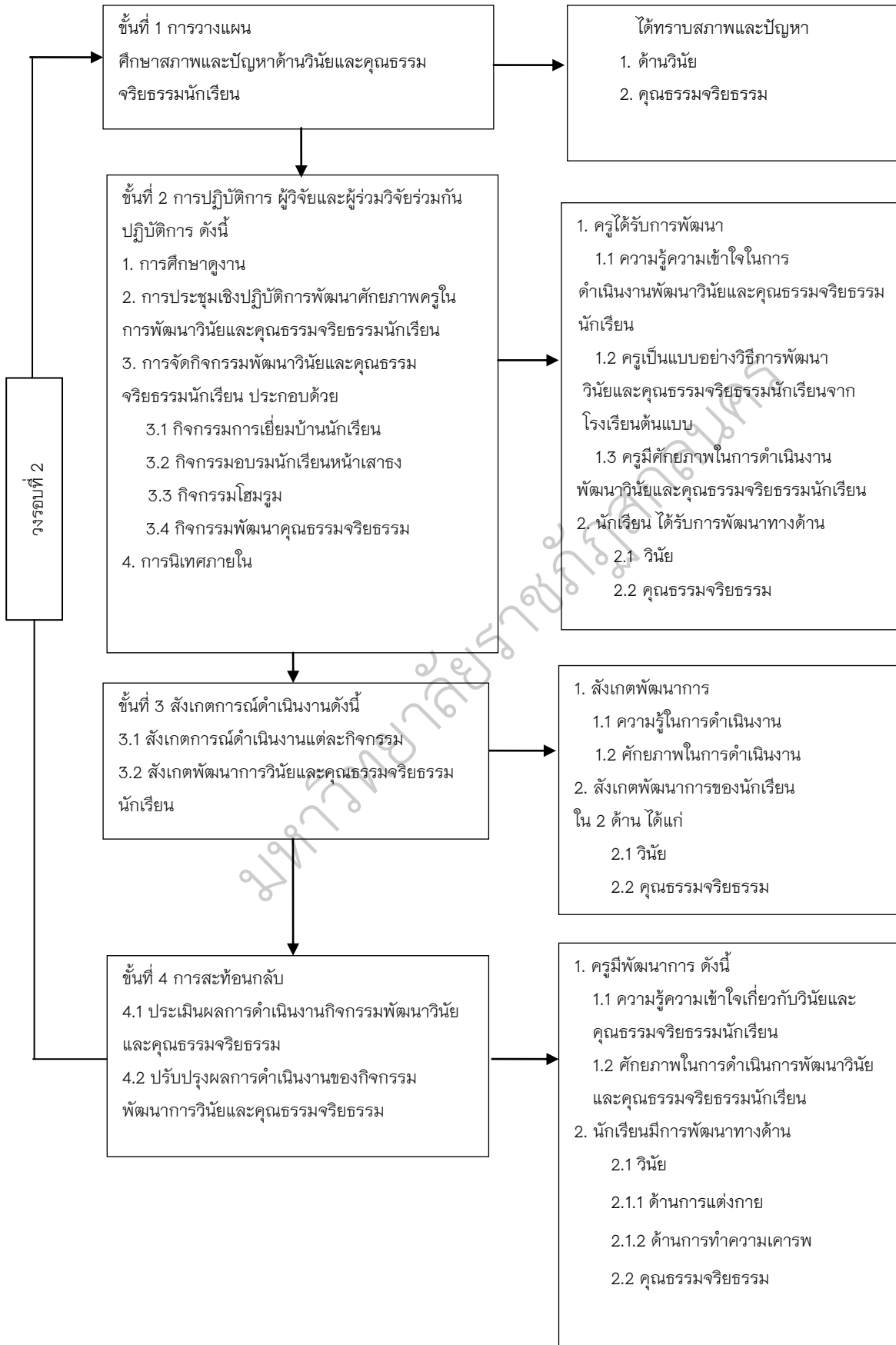
3.4 การสะท้อนกลับ (Reflection)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาของการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2558 ถึงเดือนตุลาคม 2558 รวมเวลา 9 เดือน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรม โรงเรียนประถมท่าเสา เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสหัสวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยประยุกต์การวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis and Mc Taggart (Kemmis and Mc Taggart, 1998 อ้างถึงใน องอาจ นัยพัฒน์, 2551, หน้า 301-303) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การปฏิบัติการ (Action) การสังเกตการณ์ (Observation) การสะท้อนกลับ (Reflection) ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิตยาคัพทเจพา

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบุคลากรเพื่อสร้างเสริมวินัยและคุณธรรมจริยธรรม
โรงเรียนประถมท่าเสา เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว ผู้วิจัยได้กำหนดนิตยาคัพทเจพา ดังนี้

1. บุคลากร หมายถึง หัวหน้าฝ่ายคุ้มครองนักเรียน และครูสอนโรงเรียน
ประถมท่าเสา เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว

2. วินัยนักเรียน หมายถึง การประพฤติปฏิบัติงานที่ถูกต้องเหมาะสมกับ
เพศวัยและการประพฤติตนเป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียนประถมท่าเสา เมืองโกสอน
พมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย

2.1 วินัยด้านการแต่งกาย หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำด้วย
การแต่งกายตามระเบียบของโรงเรียนประถมท่าเสา เมืองโกสอนพมวิหาน
แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.2 วินัยด้านการทำความเคารพ หมายถึง พฤติกรรม
ที่นักเรียนกระทำด้วยการทำความเคารพต่อบุคคลอื่นตามระเบียบของโรงเรียน
ประถมท่าเสา เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว

3. คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำด้วยการทำความดี
ต่อตนเองและผู้อื่นที่ทุกคนยอมรับตามระเบียบของโรงเรียนประถมท่าเสา เมืองโกสอนพม
วิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งแบ่งเป็น

3.1 ด้านความมีระเบียบ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำตามแบบ
แผนที่วางไว้เป็นแนวทางปฏิบัติหรือดำเนินการตามระเบียบของโรงเรียนประถมท่าเสา เมือง
โกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.2 ด้านความสุภาพอ่อนโยน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำด้วย
การทำความดี มีกิริยามารยาทดีตามระเบียบของโรงเรียนประถมท่าเสา เมืองโกสอน
พมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.3 ด้านความสะอาด หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำตนบริสุทธิ์
เปราะเปื้อนตามระเบียบของโรงเรียนประถมท่าเสา เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวัน
นะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.4 ด้านความสามัคคี หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำด้วยการแสดงออกถึงความถูกต้องปรองดองกันของนักเรียนโรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

3.5 ด้านความมีน้ำใจ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนกระทำด้วยความจริงใจ ให้ความสนใจความต้องการของบุคคลอื่นของนักเรียนโรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. สภาพการเกี่ยวกับวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน หมายถึง สภาพที่เป็นจริงของนักเรียนในเรื่องการแสดงพฤติกรรมการมีวินัยทั้ง 3 ด้านของนักเรียนโรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ก่อนและหลังได้รับการพัฒนาสร้างกิจกรรม

5. ปัญหาเกี่ยวกับวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน หมายถึง พฤติกรรม การแสดงออกที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมกับการเป็นนักเรียนที่ดีของโรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

6. การพัฒนาวินัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในด้านการแต่งกาย ด้านการทำความเคารพ และด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยมีกิจกรรมพัฒนานักเรียน ได้แก่

6.1 กิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนประกอบด้วย

6.1.1 กิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน หมายถึง การดูแล ติดตาม พฤติกรรมของนักเรียนโรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิหาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวของครูโรงเรียนประถมท่าแร่ ด้วยการพบปะเยี่ยม เยือนบ้านของนักเรียนเพื่อได้ทราบสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียน ชี้แจงให้ผู้ปกครอง นักเรียนได้รับรู้ถึงพฤติกรรมของนักเรียนขณะที่อยู่ในโรงเรียนและอยู่ที่บ้าน การแสดง พฤติกรรมเมื่ออยู่กับครูและกลุ่มเพื่อนให้ผู้ปกครองของนักเรียนได้รับรู้เพื่อช่วยเหลือแก้ไข ถ้านักเรียนเกิดปัญหาต่างๆ ทั้งที่โรงเรียนและบ้าน

6.1.2 กิจกรรมอบรมนักเรียนหน้าเสาธง หมายถึง การพบปะนักเรียน เพื่อประชาสัมพันธ์หรือประกาศต่างๆ ตลอดจนงานการอบรมเกี่ยวกับการแสดงออกของ นักเรียนในเรื่องต่างๆ ให้มีความถูกต้องเหมาะสมทั้งเรื่องการแต่งกาย การทำความเคารพ และการแสดงออกด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอน

พมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

6.1.3 กิจกรรมโฮมรูม หมายถึง กิจกรรมที่มีการพบปะกันระหว่างครูกับนักเรียนหรือผู้ปกครองนักเรียนเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอน การตรวจสอบเครื่องแต่งกาย การทำความสะอาด และการแสดงออกของนักเรียนเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมโรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

6.1.4 กิจกรรมการตรวจสอบคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง การแสดงออกเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม ความเชื่อเพื่อเพื่อแผ่ของนักเรียนโรงเรียนประถมท่าแร่ เมืองโกสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมีการวัดและประเมินในด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยครูประจำชั้น ทำการประเมินนักเรียนเป็นรายบุคคล

7. การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ หมายถึง การที่ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยไปศึกษาวิธีการพัฒนาวิสัยและคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนจากโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาวิสัยนักเรียนจนกระทั่งได้รางวัล 3 ปีซ้อน คือ โรงเรียนประถมสุนันทา เมืองโกสอนพมวิทาน แขวงสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

8. การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาศักยภาพครู หมายถึง การจัดประชุมเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูโรงเรียนประถมท่าแร่ กับวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถมีการลงมือปฏิบัติการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในภาคปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิสัยนักเรียนในด้านการแต่งกาย ด้านการทำความสะอาดและการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนเพื่อพัฒนา ด้านคุณธรรมและจริยธรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม

9. ศักยภาพของบุคลากร หมายถึง ความสามารถของบุคลากร ในการดำเนินงานพัฒนาวิสัยนักเรียน ด้านการแต่งกาย การทำความสะอาด และการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน

10. การนิเทศภายใน หมายถึง การให้คำปรึกษาติดตามผลการดำเนินการพัฒนาวิสัยนักเรียน ด้านการแต่งกาย ด้านการทำความสะอาด และการดำเนินการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียน

11. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้า และการทำงานร่วมกันอย่างมีระบบแบบแผนที่ชัดเจน โดยกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อหา

แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาหรือสภาพการณ์ที่เกิดขึ้น ให้พัฒนาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นตามขั้นตอน ดังนี้

11.1 ขั้นที่ 1 ขั้นการวางแผน (Planning) เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหา ร่วมกันระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อให้ได้ปัญหาที่สำคัญที่ต้องแก้ไขตลอดจนการแยกแยะรายละเอียดของปัญหาและนำปัญหานั้นมากำหนดแนวทางในการแก้ไขอย่างไร

11.2 ขั้นที่ 2 ขั้นการปฏิบัติการ (Action) เป็นขั้นนำแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรมในขั้นตอนการวางแผนดำเนินการ โดยการวิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข และการกำหนดแผนควรจะมีการยืดหยุ่นปรับได้

11.3 ขั้นที่ 3 ขั้นการสังเกตการณ์ (Observation) เป็นขั้นตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบ ซึ่งอาจจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวัง โดยอาศัยเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเข้ามาช่วย

11.4 ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนกลับ (Reflection) เป็นขั้นสุดท้ายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เป็นการประเมินการทำงาน ตรวจสอบกระบวนการในการแก้ไขปัญหา หรือสิ่งที่เป็นข้อจำกัด

12. คณะพัฒนาการศึกษาชั้นบ้าน หมายถึง ตัวแทนประชาชนของหมู่บ้าน เข้ามาทำหน้าที่ในการจัดทำแผนการศึกษา ติดตามและประเมินผลในการพัฒนาและการทรัพยากรทางการศึกษา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย รองนายบ้าน รับผิดชอบด้านวัฒนธรรมและสังคม ผู้อำนวยการโรงเรียน การจัดตั้งมหาชน แนวโฮมบ้าน และป้องกันความสงบสุขบ้าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี